

AASTAST 1925

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

JUUNI 2015

MILANG

Suvised festivalid

KULTUUR

LK 8-9

Hando Tinni

PERSOON

LK 4-5

Öökadeemiad

AJALUGU

LK 6

SUVETUULES

See suvi on minu jaoks eriti elevusttekitav. Nimelt on see esimene kord, mil on mul on kõik kolm kuud vabad, kuna varasemaid suvesid okupeerisid jalgpallivõistlused ja -laagrid. Esimene suvi elus. Kas ei kõla mitte imeliselt! Nii palju on nüüd teha (ei tohi ju suve maha magada): festivalid, kontserdid, matkad, väljasõidud, metsaskäigud, aiamajas õõbimised... Iga vaba hetk peaks olema täidetud otstarbekalt.

Kui juba jutt esimestele kordadele läks, siis märgin, et see Miilang on minu ja Matthiase esimene. Täpselt samamoodi täis elevust, töötuhinat ja indu. Esimesed korrad on alati huvitavad. Seega peakski nõnda tihedamalt mõtlema - kui tavaliselt ärkad igal hommikul 10:00, siis homme ärkad esimest korda 9:55 või proovid esimest korda hommikuputru süüa hoopis vasaku käega! Pealegi kaasneb esimeste kordadega pingevabam õhkkond, kuna ebaõnnestumise korral võib mõelda, et esimene vasikas läheb ikka aia taha ning keegi ei pane pahaks. Seega loogem oma suvesse võimalikult palju esimesi kordi ja avastamisrõõmu. Mida rohkem, seda uhkem!

Nonii. Suvi algas. Päike paistab, linnud laulavad, igaastane värk. Kõik on suhteliselt mõistetav. Samas tekib küsimus, et mis nüüd? Kooliajal oli pidevalt midagi teha, kuhugi joosta, igasugust jama pähe ajada. Aga nüüd? Ma mõtlesin, et võiks suvel kõvasti reisida: Positivusele on piletid juba olemas, mingisugused matkaplaanid ka ja vaba aega on kõriauguni. Võtaks auto, paar sõpra ja sõidaks laia maailma avastama. Euroopa tundub päris ahvatlev. Läheks läbi Poola Saksamaale, vahepeal käiks mingites mõnusates linnades ringi vaatamas, tutvuks kohalikega. Kahjuks on mul selline tunne, et suurem osa plaane jääb ikkagi teostamata nagu eelmisel suvel. Sõpru ju võib moosida jne, aga lõppude lõpuks on kõigil nii erinevad soovid ja ka endal on mingisugused plaanid juba tehtud. Siis on veel vanad ja uued sõbrad, pärast Treffnerisse tulekut pole mujalt väga inimestega suhelnudki. Nii palju on teha... Võibolla peaks vabalt võtma ja mitte muretsema tegemata jäävate asjade pärast? Eks ta nii lõpuks lähebki.

„ISTU, VIIS!”

Nendele tublidele õpilastele, kes aitasid usinalt raamatukoguhoidjal õpikuid sorteerida.

„ISTU, KAKS!”

Nendele, kes ei toonud õpikuid ja võtmeid õigeaks ajaks ära ja nendele, kes jätsid kapi ümbruse koristamata.

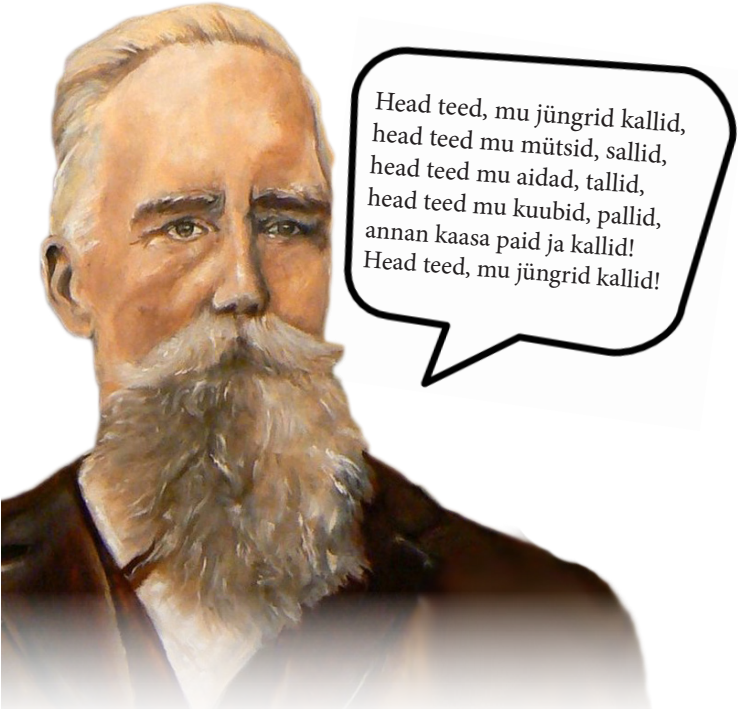
21. juunil kell 12.00 toimub Vanemuise kontserdimajas lõpetajate aktus. Orienteeruvalt kell 14.00 õnnitletakse abituriente. Gümnaasiumi lõpetab edukalt 175 treffneristi.

Õnnitlemine ilusa ilma korral:

- 12. a - kontserdimaja II korruse fuajees
- 12. b - kontserdimaja I korruse fuajees
- 12. c - kontserdimaja ees
- 12. d - kohvik Shakespeare'i terrassil
- 12. e - kohvik Shakespeare'i terrassil

Õnnitlemine vihmase ilma korral:

- 12. a - kontserdimaja II korruse fuajees
- 12. b - kontserdimaja I korruse fuajees
- 12. c - kontserdimaja ees
- 12. d - kohvik Shakespeare'i terrassil
- 12. e - kohvik Shakespeare'i terrassil

Head teed, mu jüngrid kallid,
head teed mu mütsid, sallid,
head teed mu aidad, tallid,
head teed mu kuubid, pallid,
annan kaasa paid ja kallid!
Head teed, mu jüngrid kallid!

PEATOIMETAJAD
Kristel Zimmer,
Matthias Tiidelepp

JUHENDAJA
Kristi Luha

KÜLJENDUS
Jürgen Laks

VEEBIMIILANG
Jürgen Laks

TOIMETUS
Kaarel Viljaste,
Robert Derevski,
Johanna Adojaan,
Ida Elise Murumets,
Tiina Tubli,
Anna-Kaisa Adamson,
Karl Martin Koppel,
Liina-Mari Roolah, Eneli Maranik

SPORT VÕTTIS VIHMASE ILMA VASTU VÕIDU

KARL MARTIN KOPPEL

21. mail toimus Hugo Treffneri Gümnaasiumi 10. ja 11. klasside spordipäev. Hoolimata kergelt vihmasest ilmast, tuli pea igast klassist kohale rohkem kui 75 protsenti õpilastest.

PARIMAD

10

KLASSID

VS

PARIMAD

11

KLASSID

Pendelteatejooks	A	Mõlemal kukkus pulk vaid ühe korra maha.	C
Saapavise	A	37,6m vs 39,6m	C
Hüppevõistlus	A	39,48m vs 41,95m	C
Penaltite löömine	A	45 väravat vs 35 väravat	B
Täpsusvise	A	22 tabamust vs 33 tabamust	A
Lendav taldrik	C	6 tabamust vs 8 tabamust	A
Keegel	A	74 punkti vs 71 punkti	B
Suure palli jooks	E	2.59min vs 3.01min	C
Naisekandmine	D	2.10min vs 2.07min	C
Saalihoki	B	13 väravat vs 10 väravat	C
Õpilaste osavõtt	C	94,3% vs 94,4%	B

ÜLDPLAANIS

OLID PARIMAD

10A

JA

11C

VÕTMEHOIDJA PEAB OLEMA KARM! VÕI EI?

KAAREL VILJASTE

Härra Hando Tinni, kui kaua Te meie koolis juba töötate?

Tulin tööle 2000. aasta jaanuaris, kui maja veel remonditi. Direktor Jõgi kutsus. Ütles, et siia tuleb võimla ja aula ja auditoorium, et kedagi oleks vaja neid asju üle vaatama.

On selle aja jooksul midagi ebatavalist juhtunud? Ehk on mõni kummitus kaamera ette jäänud?
Teate, rahulik elu on siin. Ei ole kummitusi ega kedagi. Ja kui ongi, siis läheb häiresse kohe, tuletõrjesignalsatsioon näiteks, sellised asjad vahepeal täitsa ehmatavad.

Nii et üldiselt rahulik...
Enamasti ikka. Vahepeal olen hädas nendega, kes end ukseesise trepi peale pargivad. Kui nad on ilusti, ei aja ma neid kunagi ära. Ükskord oli kamp trummidega, põristasid. Ütlesid, et siin on Tartu parim kõlakoda. Kõlas hästi küll. Nemad olid viisakad. Aga kui mõned tulevad oma jookide ja muu kraamiga, siis ma ajan ära. Ikkagi kooli territoorium, ei sobi niimoodi.

Kas selle viieteist aasta jooksul on kooli atmosfäär või õpilased mingil moel muutunud?
Asi on selles, et ega ma õpilastega eriti suhtle. Suurem

Tõenäoliselt tuleb suuremal osal õpilastel kolme aasta jooksul kasvõi kordki meie valvurihärraga tegemist teha. Kui paljud näiteks teavad, et tema nimi on Hando?

mass läheb pärast viimast tundi välja, mina lihtsalt vaatan, et mõni mulle peale ei astu. Aga vanasti, kui tööle olin tulnud, ei olnud ju arvuteid nii palju, siis õhtuti jäädi siia arvutiklassi, nendega ma küll rohkem suhtlesin, siiani teretame, kui trehvame.

Käite Te mingi graafiku alusel maja kontrollimas?
Ega mul mingeid kindlaid kellaagu ei ole, lähen siis, kui vaja. Vahel mõned unustavad öelda, et lahkuvad ja ruumid jäid lahti. Eks ma siis vudin ja panen uuesti kinni. **Kuidas Te oma aega selle kuue tunni jooksul (14.30-21.00) sisustate, kui vahel igavus peale hakkab kippuma?**
Mul on raadio siin, kuulan sporti ja uudiseid. Lehte olen harjunud juba ühe silmaga lugema. Alguses tõin kohe kriminaalromani, et voh, nüüd on aega, aga üpris kähku sai selgeks, et nii väga ei lähe: kui lugesin, ei suutnud ma midagi jälgida, ja kui vaatasin inimesi, ei saanud millestki aru, mida loen.

Olete ise ehk kuidagi muutunud?
Suhtlemist olen õppinud. Siin on tarvis ikka igasuguse rahvaga suhelda. Ühed on need, kes siin trepi peal käivad, teised tulevad laulukoori ja näitlema ja kuhu veel. Ei tohi pikalt vihane olla, on

endal ka halb – seda olen õppinud. Sõimavad küll alata neid noori, aga minu meelest on nad väga tore-dad. Ma ei tea, äkki on siis eliitkooli asi, aga minul pole

küll millegi üle kurta. Ma mäletan, et meie omal ajal küll nii viisakad ei olnud.

Kus Te ise koolis käisite?
Algkoolis käisin Väägveres, seal kolm aastat, siis neljandasse tulin siia, 1. keskkoo-

li, koduklass oli mul kolmas matemaatikaklass seal sissekäigu juures. Hiljem lõpetasin 2. keskkooli, praeguse Miina Härma Gümnaasiumi 1961. aastal. Siis oli koo-

lis teistmoodi: praegu on klassis ikka esimene see, kes õpib, aga meie ajal oli vastupidi, oli see, kes koerust tegi – nagu Tootsi ajal. Tol ajal õppimine nii oluline ei olnud, keskkooligi ei mindud, ikka tööle. Ja kui mina pärast keskat läksin end tööle pakkuma, olin kohe paras jobu oma haridusega: vanad klassivennad olid ees juba kolm-neli aastat töötanud, kõik autahvritel ja puha.

Kui Väägveres õppisin, käis üks mu klassivend seal kaksteist aastat. Oleks veel kauemaks ki jäänud, aga sõjaväkke

võeti. Muidu normaalne poiss, pärast oli traktorist ja kombainer, aga ei läinud see kooli. Tänapäeval vist ei lasta niimoodi.

Aga koolis oli tore, kaaslased olid mõnusad, korraldasime klassiõhtuid, koosviibimisi. Õppisime kah: nelja said, olid kõva poiss, kolm käis kah, aga kahte muidugi ei tahtnud, siis oli jama. Aga viisi... neid nii väga ikka ei püütud. Maa- ja linnakooli vahe oli ka suur. Ma praegu neid sisseastumiseksamite tulemusi küll ei näe, aga mõni astub ikka kohe uksest välja, ei tea kas oli siis nii raske või mis.

Ja pärast kooli?

Käisin Jekaterinburgis sõjaväes, pärast töötasin tehases. Olin konstruktor, töödejuhataja. Eesti ajal olin rahvakohtus kaasistuja ja sealt tulin direktor Jõgi kutsel siia.

Kõneleme hobidest.

Kala püüan. Meil Väägveres on väike jõgi, juba pisikesel poisina käisin seal spinninguga. Pärast sõbraga käisime paadiga Peipsil. Suurim, mis ma püüdnud olen, oli 5-6 kilone haug, see oli sealtamast Väägvere jõest. Vot see mulle meeldib. Kergejõustikku sai ka vanasti tehtud, palli mängitud, eks kõik tegid. Olin kooli võistkonnas ka, meil oli poisse vähe, tänu sellele sain. Kui keskkooli lõpetasin, oli meil neli poissi ja kolmkümmend kaks tüdrukut klassis.

On Teil noortele tulevaseks eluks ehk paar õpetussõna paotada?

Nagu see vanasõna ütleb, et ära tee teistele... eks ta õige ole. Rahulikuks peab jääma, vihane ei ole mõtet olla, see koormab.

Aitäh avameelsuse eest! Soovime Teil legi edaspidiseks kannatlikku meelt!

Iga amet õpetab: inimestega suhtlemine on viimase 15 aasta jooksul kõvasti tarkus toonud.

Tee tööd töö ajal: kui õhtul igavus peale kipub, loeb härra poole silmaga ajalehte või kuulab raadiost sporti.

Pilt: Johanna Adojaan

Pilt: Johanna Adojaan

ÕÕAKADEEMIAST AKADEEMILISEKS ÕÕKS

ROBERT DEREVSKI

Aprillikuus jõudsid õõakadeemiaga lõpusirgele meie kooli E klassid. Viidi läbi lõbusaid meeskondlikke mängu, kuulati põnevaid loenguid poliitika ja muusika teemal, tehti sporti ning korraldati omavahelist läbisaamist. Vaatamata õõakadeemiate lühikesele ajaloole aastast 2007, on see üritus saanud täiesti uue ilme. Mõistmaks paremini õõakadeemiate olemust, tuleb heita pilk selle traditsiooni algusaastatele.

Traditsiooni algatajaks on alati särav eesti keele ja kirjanduse õpetaja Helgi Tering. Tema oli esimeste meie kooli õõakadeemiate korraldaja. Miilangule oli ta meeleldi nõus rääkima, mida see traditsioon endast algselt kujutas ja mida tollal teisiti tehti.

Kaugel algsest eesmärgist

Kõigepealt paluks aga lugeda esitada iseendale üks küsimus, mille vastust saab juba ette ennustada: kuivõrd hästi me tegelikult tunneme neid inimesi, kellega koos ühes klassis õpime? Jah, ega väljaspool kooli väga ei tunne. Nüüd siis usku või mitte, kuid esimesed õõakadeemiad polnud sugugi akadeemilised, mis on vastu-

pidine praegu levinud arvamusele. Algselt ei peitunud kogu ürituse sisu loengutes, sportimises, mängudes ega söömisel. See oli aeg, mil täiendati koolis tähelepannuta jäävaid väärtuslikke teadmisi – teadmisi meist ja meie hingeelust. See oli aeg, mil pühenduti iseendale ning igaüks püüdis aru saada iseendast ning inimestest, kes teda selles koolis ümbritsevad.

Kitsam ring, kuid parem tulemus

Väiksem seltskond, tavaliselt üks klass, istus ringi ning kuulas: kuulas kõike, sest räägiti kordamööda iseenest ja oma mureddest ning rõõmudest, mis olid igaühe südames. Hingelähedast õhkkonda hoidis üleval katkendite lugemine raamatutest, tutvumine eri maade vanema kirjandusega. Tähtsaks peeti loetute katkendite etendamist teineteisele. Eneseväljendust, hingepuudutust ja teineteise kuulamist peeti seega esimeste õõakadeemiate puhul väga tähtsaks. Lisaks sellele käidi üheskoos mööda õist Treffneri katust ning imetleti tähtederohket taevast, mis igaühe jaoks tähendab midagi isiklikku.

Laiemgi tähendus

Traditsiooni nimi ise omab tegelikkuses palju laiemat tähendust, kui ühe „akadeemilise“ õõ veetmine Treffneri koolimajas. Esimesed õõakadeemiad ei tähendanud ainult vanade ja tuttavate kooliseinte vahel istumist. Eks me kõik teame, et õõs peitub paratamatult midagi salapärase ning üheks omaette ülesandeks peeti püüdlust läheneda sellele teadmata salapärasusele. Näiteks võeti algusaastatel

ühe klassiga ette kevadöine rabamatk, mille käigus tutvuti ka Vargamäe talu ja selle ümbrusega ning külastati lähedikkude elavat Nõukogude režiimi dissidenti. See peegeldab hästi tollast õõakadeemia olemust, sest piire õpilaste kujutlusvõimele ja tahtele ei seadnud ükski õpetaja, vaid seda said teha ainult õpilased ise.

day, sest inimesed on erinevad ja õõakadeemia all mõeldakse mõlemat: lusti ja akadeemilistust ühes õhtus. Nõnda liikusidki eneseotsing ja ühtsustunne kaugele tagaplaanile, mida nüüdsest asendavad akadeemilised loengud, mängud ja koosviibimine (mis tähendab osalejate koguarvust umbes neljandiku haigeksjäämist ja kohalolijate jagunemist

Pilt: Erik Markus

Lõbusad sportmängud: saalihokiks seoti mängijad kahekaupa jalgupidi kinni.

Õõakadeemiad tänapäeval

Koosviibimise traditsiooni võeti meie koolis kiirelt omaks. Juba järgmisest ehk 2007/08 õppeaastast hakkasid iga klassi õpilased ja klassijuhatajad korraldama eraldi koosviibimisõhtuid koolis. Üle võeti selle ürituse olemus, kuid mitte selle eesmäärke. Polegi imeks pan-

omaette pisikesteks gruppideks). Tulevastel korraldajatel tasub siiski mees pidada traditsiooni alget eesmärgi. Püüdke leida aeg suhtlemisele ja teineteise tundmaõppimisele. Koolis selleks aega ei jää ning ka seda võimaldanud üritusest, õõakadeemiast, on ajapikku saanud natuke teise eesmärgiga üritus.

EI OLE MIDAGI UUT SIIN PÄIKESE ALL – KA NOORUS ON ENDISELT HUKAS

ANNA-KAISA ADAMSON

Ilmselt võib kõigi treffneristide kohta väita, et oleme tavalised tänapäeva noored. Me pingutame, et olla aastate pärast oma riigi väärikad kodanikud ja anda head eeskujut noorematele. Ometigi oleme küllap kõik kuulnud lauset "noored on hukas".

Kõik generatsioonid on erinevad, kasvavad üles erinevates keskkondades ja ajastutel. Aastate jooksul on muutunud valitsused ja riigikord, inimeste tõekspidamised ja arusaamad, küllap käitumishormidki. Selle tagajärjena võibki juhtuda, et oma vanemate meelest ei mõista me neid piisavalt ning nendega päris ühele pulgale ei kvalifitseeru.

Millangus, 78 aastat tagasi

Tänapäeva noorele tundub 78 aasta tagune aeg hirmkauge minevikuna. Meie generatsiooni ja aastat 1937 lahutab II maailmasõda, vaikiv ajastu, mobiiltelefonide ja internet kasutuselevõtt, Eesti taasiseseisvumine, kuldsed kuuekümnendad ja piirideta maailm paneks loetelu kronoloogiliselt õigeks. Meid lahutav kuristik tundub olevat ületamatu, kuid kas ikka

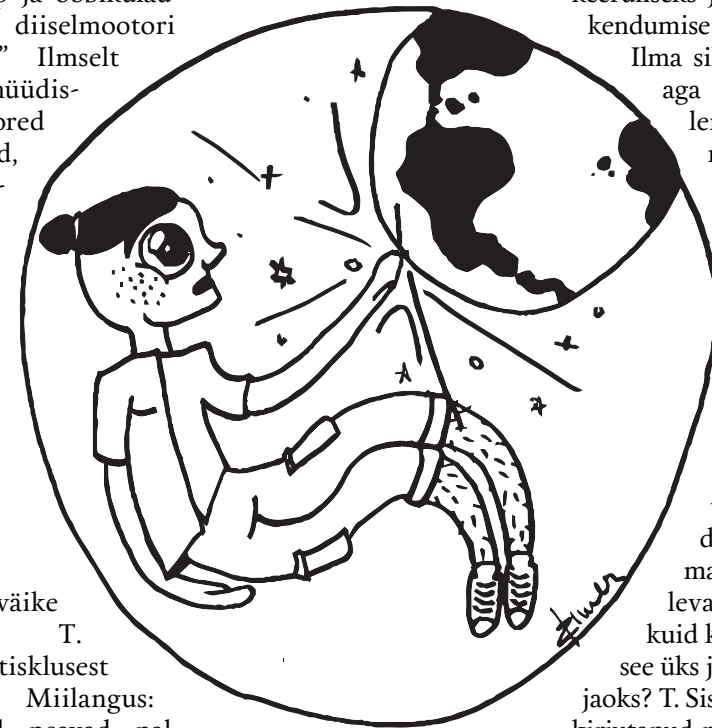
on? Ka toona elasid noored, kes tundsid ilmselt samalaadset kuristikku endast vanematega. 1937. aasta aprillikuu Miilangus on T. Sisask kirjutanud: “Meid ei lahuta meie isadest mitte ükski maailmasõda ja revolutsioonid, vaid ka raadio, kaugushüppe maailmarekord ja ipriit (I maailmasõjas kasutatud mürkgaas – toim.). Kuuvalguse asemel on kaarlamp ja õõbikulaua asendab diiselmootori huugamine.” Ilmselt ei tooks nüüdisaegsed noored samu näiteid, kuid generatsioonidevahelised arusaamad põrkusid siis samamoodi nagu praegu.

Kas on kerge olla noor?

Veel üks väike katkend T. Sisaski mõtisklusest 1937. aasta Miilangus: “Tänapäeval peavad paljud vanema põlve tegelased oma kohuseks maha teha meie praegust noorsugu. Ühed heidavad meile ette loidust ja kergemeelsust, teised meie ideedemaailma mannetust, raugastumist ja pinnapealsust. Niisuguses olukorras võid isegi uskuma hakata, et oled kaunis alaväärtuslik subjekt. Vaatamata heale tahtele ja püüdmistele ei taha see aga kuidagi õnnestuda.” Kas tuleb tuttav ette? Issand, kuidas kunagi ikka sõnu seati. Nii rikas sõnavara.

Kui palju erinevad praeguste gümnasistide ideaalid toonaste treffneristide ideaalidest?

Paljud meie praeguse aja noored on unistanud mõnes prestiižses välismaa ülikoolis õppimisest. Seda soovisid 1937. aasta õpilased? Sõnastusest ei tule välja. Praegusel ajastul on see soovi korral vägagi teostatav,

julgeme suurelt unistada ja usume, et suudame maailma muuta. Nii on muidugi mõelnud kindlasti kõik noored, hoolimata sellest, mis ajal on elatud. Tänapäeva arenenud tehnikamaailm pole aga ainult positiivne. Meie ohuks on püsivuse puudumine ja oskus ebaolulist infomüra vältida. Elame pideva infotulva all, mis muudab otsustamise keeruliseks ja millelegi keskendumise üsnagi raskeks.

Ilma sihita ei jõua me aga kaugele – eksleme infomaailma labürintides, omamata aimugi, kus suunas liikuda. Ent kui siht saabki selgeks, siis kui palju oleme nõus ohverdama, et oma unistusteni pürgida? Meie ees on maailm täis ahvatlevaid võimalusi, kuid kuidas tunda ära see üks ja õige just minu jaoks? T. Sisask on omal ajal kirjutanud nii: “Siiski peaks noortel leiduma nii palju püüdmist ja minugi pärast kas või opositsioonivaimu, et kõrgemale trügida sellest kõige kergemast teest, mis viib mammonismi, selgrootuse ja toore ahnuse poole.” Ma loodan, et ka meil, tänastel treffneristidel jätkub julgust, pealehakkamist ja ettevõtlikkust, et mitte valida kõige kergemat teed. Oma koolikaaslasi vaadates arvan, et tahtmist ja nooruslikku uljust peaks meil jätkuma.

TIINA TUBLI

Kahtlemata on suvi tembelatud festivalide hooajaks. Imestada pole põhjust, sest Eestimaa suvi on (hea õnne korral) ju parim aeg festivalitamiseks. Et saada aimu suvel toimuvast, surfasin ühel pühapäeva hommikul internetiavarustes ja kogu see portsjon üritusi, lisas nii mõnegi plaani selle aastase suve kalendrisse. Loodan, et nii juhtub sinugagi! Kena festivali-suve!

AVASTA EESTIT LÄBI FESTIVALIDE!

WWMD EHK MIDA MARIA TEEKS

IDA ELIISE MURUMETS

Maria Johanna Kull on 12. e klassi õpilane, kes on särav isiksus ja osav väitleja. Nendel lihtsatel põhjustel tahtsimegi temaga intervjuud teha, et lähemalt tutvuda.

Alustuseks mõned lihtsamad küsimused. Mis on teie lemmikvärv?
Meresinine.

Rääkige oma lemmikfilmidest

Mulle väga meeldivad Tarantino ja Hitchcocki filmid. Vaatan filme tavaliselt siis, kui on palju kohustusi, mida ma tahan edasi lükata ja filmiklassikat vaadates tundub, nagu tegeleksin millegi kasulikuga oma ülesannete asemel. Seega pingelised koolinädalad vähemalt andsid panuse mu silmarینگile filmide osas, kui mitte hinnetele. Guilty pleasure'ina vaatan pingelanguse ja pühade ajal värselt ilmunud komöödiaid ja romantilisi filme ka, sest mõttelagendus mõjub lõõgastavalt.

Ja muusikast

Muusikat kuulan kõige taustaks, mida kodus teen. Kuulan erinevaid variante indie'st, valik sõltub tegevusest, õppides ja lugedes rahulikumat akustilist, muidu tempokamat. Autoroolis olekuks on mul eraldi kogu-

mik retro tantsuhittidest ja trānast, eriti tihedas kasutuses on see öistel sõitudel.

Aga räägime nüüd koolist. Kuidas koolitee möödus?

Üritasin võtta vabalt ja mitte olla õppimises liiga kinni. Gümnaasiumist sain kaasa palju meeldivat seoses seltskonna ja huvialadega, mis aitas üle saada peavalu tekitavatest reaal- ja loodu-

aastal HTG kui mina lõpetasin põhikooli ja ta väga soovitas Treffnerit seltskonna ja üldise õhustiku poolest. Ma õppimises väga tragi ei olnud, aga üheksandas hakkasin üht-teist kõrva taha panema ja pea ka lõikas, järgmine sügis leidsingi end Treffneri aulast.

Kuidas HTGs meeldis?

Tānu Treffnerile on mu ümber inimesed, kellest

Veenev kõne: ilmekas kehakeel ja osav sõnakasutus.

sainetest. Eks lõpuks jäävadki kooliteest meelde reisid, peod ja inimesed, mitte see vaev, mis kulus tunnis silmade lahti hoidmiseks või arvestuste ajal internetist lahkumiseks.

Miks HTG?

Mu vend Julius lõpetas samal

teise kooli valikul oleksin ilma jäänud ja ma arvan, et ka väitlemiseni poleks ma pruukinud mujal jõuda, seega mul on hea meel, et kooli valikuga nii läks. Samas suur osa õppetööst mulle ei meeldinud ja mitmetest ainetest on jäänud pigem negatiivne maik.

Mis aine kõige rohkem meeldis?

Kirjandus.

Kuidas koolisöökklaga on?

Koolisöökklal oli võime tavalisest toidust teha sündmus, näiteks eksamite perioodil ütlesin emale, et lähen täna koolist selle jaoks läbi, et ahjuviineri päev on. Ema jaoks jäi täiesti mõistmatuks, miks keegi peaks ahjus küpsetatud viineri pärast ärevuses olema, tegu ju absoluutselt mitte vaeva nõudva toiduga. Kui pole kolm aastat iga nädal strooganovi sõõnud, siis ongi raske mõista seda erilist sidet treffneristi ja ahjukana või -viineri päeva vahel.

Asume nüüd väitlemise juurde. Kuidas sa sinna sattusid?

Treffnerisse tulles vaatasin huviringide nimekirja ja mõtlesin, et kuna kõnepidamine ja avalik esinemine on mul alati hästi välja tulnud, siis võiks proovida. Pärast paari kohalkäimist sattusin algajate võistlustele, kus mul polnud aimugi, mida me teeme, aga kuidagi me selle võitsime ja sealt tuli motivatsioon edasi tegeleda ka.

Miks sa soovitasid seda teistele?

Väitlusringi on iga aasta väga toredad inimesed korraldanud ja alustamiseks on see kindlasti väga hea koht. See toimub iganädalaselt ja seal on võimalik õppida nii selget eneseväljendust stiilitundides kui ka arutada erinevate päevakajaliste ja lihtsalt huvitavate teemade üle väitluse vormis. Kui põhiline on käes, siis saab käia ka ülikooli väitlusklubis harjutamas, mis on

veelgi arendavam ja annab võimaluse kuulata kiiret ja sisukat arutelu teemadel alates Lāhis-Ida välispoliitikast kuni USA majanduse analüüsini. Mõne aja möödudes oled endalegi üllatuseks võimeline igal teemal kaasa rääkima ja Delfi kommentaare lugedes hetkega kümneid vastuargumente mõttes tootma.

Väitluse arendavast küljest olen juba rääkinud, aga lisaks võin veel välja tuua, et Eesti Väitluselts on hästi tore kogukond suurepärase inimestega, mis avab uksi paljudele eneseteostusvõimalustele ja annab juurde häid sõpru ning tuttavaid. Kui tunned, et maailm on huvitav ja rääkida meeldib, siis kindlasti proovi väitlemist. Isegi kui sa pole eriline kuldsuu, aga tahaksid oma ajaga midagi otstarbekat ette võtta ja sõpradega turniiridel käia, siis kõneuskust annab parandada ja ka ilma suurte eesmärkideta on väga lõbus kaasa lüüa.

Mis meeldib ja mis ei meeldi väitlemise juures?

Väitluse juures meeldib mulle, et see on tohutult mu mõtlemist ja silmarینگi arendanud ning andnud mulle huvitavaid võimalusi, näiteks olen saanud tänu sellele osaleda Foorumi saates ja paljudel avalikel esinemistel. Väitlus võtab ära lavahirmu ja annab juurde uskuse igas olukorras kõne pidada või esineda, mis on kindlasti kasulik nii koolikui tööelus. Väitluse juures mitte meeldivana võib välja tuua, et võistlused tekitavad sõltuvust ja üsna pea leiad end puudumas sõpradesugulaste tähtpäevadelt, sest veedad viiendat nädalavahest järjest kuskil klassiruumis omasuguste fanaatikutega vaidlemas, kas organite müük peaks olema lubatud või kas diktatuuridele peaks arenguabi andma.

Kuidas te valmistate võistlusteks?

Keskkooli meistrivõistluste sarjas on aastas kolm etappi. Teema tuli kuu aega enne turniiri välja, alguses arutasime oma kolmese võist-

Kas võistlustel on midagi piinliku ka juhtunud?

Sõnavääratusi ja kõnepulti minnes kerget komistamist on ikka ette tulnud, aga selistest juhtumistest saab ker-

Twisted Sisters: Liisist, Mariast ja Elisabethist koosnev väitlustrio.

konnaga, mis võiksid olla põhilised vaidlusküsimused ja lugesime internetist teemakohaseid artikleid. Leppisime ka teiste Tartu võistkondadega kokku prooviväitluseid, et näha, kuidas argumentid kõnedes töötavad ja kuhu annab analüüsi juurde panna. Tavaliselt tegime kaasust kuu aja jooksul 3-4 korda täiesti ümber, sest internetist saime pidevalt uusi teadmisi ja ideid. Viimane nädal enne turniiri möödus alati minimaalsete une- tundidega, põhimõtteliselt võistkonnaga koos elades ja eraldi olles ainult koolitundide ajal. Igaks meistrivõistluste etapiks valmistumine oli põhjalikum ja ajakulukam, kui kogu mu kooli uurimistöö tegemise protsess. Ülikooli väitluses antakse teema 15 minutit enne vooru algust ja kõrvalise abi kasutamine on keelatud, seal arutame lihtsalt paarilisega, mida rääkima hakkame.

gesti üle. On ka ette tulnud paar olukorda, kus ülikooli väitluses on olnud teema, mille kohta midagi ei tea ja olen esimest kõnet tehes teemast rohkem või vähem mööda rääkinud, niiet kõik ruumisolijad kummastatud nägudega otsa vaatasid.

Kuidas kommenteerid enda oskust väitlemisalal?

Noh, nagu vahelduv pilvisus. Kõige paremini tuleb välja ettevalmistatud teemal ja eesti keeles, siis saavutan tavaliselt ka häid tulemusi. Inglise keelega on vahest keerulisem ja väga spetsiifiliste teemadega ka, näiteks kui on aega 15 minutit, et maailmapangandus endale lahti mõtestada.

Kas on mõni lemmik-teema, millel väidelda?

Mulle väga meeldivad vähe-musliikumiste teemad, milles arutatakse, kas üks või teine teguviis oleks näiteks LGBT või feministlikule

liikumisele kasulik või kahjulik. Lisaks meeldivad ka välispoliitika teemad.

Millistel võistlustel te käinud olete ja kuidas on läinud?

Räägin siis selle õppeaasta tulemustest. Keskkoolide meistrivõistlustel jõudsin aasta lõpparvestuses finaali, kus kaotasime tasavärgise väitluse hāältega 3-4. Selle aasta ülikoolide meistrivõistluste esimesel etapil jõudsin koos paarilisega poolfinaali, olles ainsad gümnaasiumiõpilased, kes nii kaugele jõudsid. Teisele etapile mu võistkonnakaaslane kahjuks tulla ei saanud, seega aasta arvestuses jäi võistkondlik tulemus kirja saamata. Käisin ka Poska improturniiril, mille võitsime. Erinevatel Läti turniiridel esines nii poolfinaali jõudmist kui ka nappi väljajäämist.

Millised on kõige põnevamad võistlused olnud?

Kõige põnevamad võistlused on toimunud Stockholm School of Economics'is Riias, kus on kohal väitlejaid paljudest erinevatest maailma ülikoolidest. SSE tudengite võitmine majandusteemadel annab natuke lootust, et kui reaallained elulisemasse konteksti panna, siis võib ka muidu lootusetust humanitaarist asja saada.

Lõpetuseks jaga nippe oma õppismeetodite koha pealt ja soovitusi noorematele.

Treffneris õppimisel soovitsaksin järgida kuldseid sõnu, et jagatud mure on poole väiksem ehk jagage omavahel materjale, õppige sõpradega koos ja hiljem tehke perioodile ka kohane ühine lõpetus. Pealegi, õppeained tulevad ja lähevad, aga head mälestused gümnaasiumiaja seiklustest jäävad kauaks alles.

SIRGJOONELISEST IGINOVEMBRIST

ELISE METSANURK

12.märtsil tatsasid hipi-riietes reaali poisid ringi villastes sokkides ja kirevaks värvitud juustega. Lähemal vaatlusel võis neid kuulda isegi klaverit klamberdamas. Elevile aetud õpilased jäädvustasid innukalt nutikaameratega seda imelikku nähtust - hips-teritepäeva.

Teatrikülastus on nagu sibul: esmalt haaravad meeled üldpilti, nähtavat, kuuldatavat ning vahel võtab lõpliku tuumani jõudmine mitu päeva aega. Alustan „Brand“-sibulaga nagu kombeks: väljast sisse.

Välitseb sünge minimalism: laval on kolm musta paneeli ja kaks musta risttahukat. Tormituules heitlevad mehed on samuti riietatud kulunud musta, õhkkond on puhtakujuline november. Tegevuse arenedes ilmestavad kostüümid üha rohkem tegelaste hinges toimuvat: helge Agnese (Katariina Unt) kleit värvub säravvalgest esmalt argipruuniks ja seejärel leinamustaks, külvavema mantli vooder on kiiskava kulla värvi ja Gerd (Liisa Pulk) näeb välja nagu talle omasest kontekstist välja kistud kaltsunukk. Samuti on valgusrežiil väga tagasihoidlik, ent igati õige koha peal. Mäng aknaluukidega on sõnadetagi selge,

valgus on enamasti ebamugavalt külm, röske iginovembri meeleolu on täielik. Ka tegelaste nägudest võib seda välja lugeda. Meeleolu on läbivalt muserdav, ainsa erandina võiks välja tuua ülevoolavalt helge, lääguseni küündiva Agnese ja Einari (Ago Soots) lebestseeni ja Gerdi, kes seisab nii ehk naa terve loo jooksul justkui väl-

oleksin pidanud üheplaanelisusele kalduvat rolliloomet ja puhtakujuliste inimtüüpide kujutamist huvitavaks lavastuslikuks võtteks, kui ei oleks olnud Agnest kehas-tavat Katariina Unti. Undi Agnes oli indiviidile omaselt mitmekihiline: tugevas vaimus olid omad nõrgad kohad, armunu helge uduvine oli siiras, ent taandus

dud, oli ka varjukül: see pani kahvatuma kõik sirge löikega mängitud tegelased ja hajutas mõtte taotluslikust lavastusvõttest. Maad võttis kerge kahetsus, üha rohkem kerkis pähe küsimus, mis on peidus Brandis. Jah, edukalt oli näidatud tema sihi- ja põhimõttekindlust, siirast armastust poja ja naise vastu ja isegi valusat valikut kahe viimati nimetatud vahel. Ometi ei saa ma lahti tunde-st, et Brand oli taandatud repliikideks, et kogu tegelane tuli välja lugeda tekstist, et sõnade tagant oli inime-ne, kes on ju alati keerukas ja sügav, ära kadunud. Selle tõttu jäi ka ideede tasand, mis peamiselt tuli välja Brandi sõnavõttest, pisut liiga mugavaks. Iseenesest oli ju kõik selge: peab armastama ligimest ja kaastunne on kalgist järjekindlusest ülevam, ent etenduse lõpuks jäid minu jaoks siiski õhku küsimused, mille lahendamist ma olin pool etendust kannatamatult oodanud. Mis saab inimesest, kes on nii palju ja nii siiralt vaeva ja viletsust näinud, kannatanud ja teisi kannatama pannud, ise samas uskudes, et teeb sellega kõigile lõpuks head? Mis oleks sel juhul õiglane lahendus? Kas armu-likkus ei või teda viia eksi-arvamusele, et tema teguviis oli ainuõige, samas kui karistus läheks paradoksaalsel kombel vastuollu karistuse kui sellise olemusega ja tõi-gaga, et Brand ei olnud ju õel või kuri inimene, mis-tõttu ta karistust kindlasti ei vääriks? Sibula tuum pudeneb niisiis näppude vahelt, jättes pihku käputäie küsimusi, ent sel-legipoolsest ka suure elamuse, mõtisklusest ja hea tunde teatrisse mineku otsuse õigsusest.

jaspool kogu tegevust.

Väga puhtad ja sirged jooned nii meeleolu kujutamises kui ka kujunduses olid paljusi üle kandunud ka rollisooritustesse. Arst oli väga hea inimene, külvavem igakül-gne materialist ja sellest lähtuvalt ka libe diplomaat, külvav rahvas raskest tööst mandunud ja juhmistunud, Brand kalk ja absurdsuseni põhi-mõttekindel. Tõenäoliselt

võimsamate aadete ees silm-nähtavalt, hingematva leina tagant võis ikka veel näha armastust ja austust, hirmu ja meeleheidet. Julgen arvata, et Unt pani rohkemal või vähemal määral Agnesega samastuma iga saalisistuja. Rollisooritus oli nii mõjus, et pani küsima, kuidas näitleja omaenda hinge taolise rolli eest kaitses. Vägeval mängul, nagu õel-

Luulenurk

Tõlkes kaduma läinud

mõnikord tundub
et Google Translate
tõlgib hiina keelt
eesti keeleks paremini
kui mina suudan panna sõnadesse
oma tundeid

mõnikord tundub
et vahet pole kui palju
sõnu pole kunagi piisavalt
et ma suudaks lõppude lõpuks
kõiki oma mõtteid
nendega väljendada

mõnikord tundub
et mul on vaja eraldi sõnastikku
mõistmaks oma enese emotsioone
ma ei tea nende täpseid tähendusi
ja mulle tundub nagu oleks midagi
tõlkes kaduma läinud

Brenda Tarm
HTG õpilane 2014-2017

Moskoviitsulfaad

must nahktagi
"anarhia" selga tembelatud
pakk klassikalisi Kalevi küpsiseid,
istun tumedate klaasidega botaanikaia pingil

tahaks minema siit
kultuurita on paha
tahaks minema siit
aga poeet on kõigest, ka rahast vaba

pakitud on kohvrid voodi all
iga hommik jätan endaga lõplikult hüvasti
iga õhtu lonkan hääbunult tagasi,
alasti
tilguvad mõtted umbsest udust pabereile
nähtamatu tänav on murest hall

Rosemarie Pree
HTG õpilane 2013-2016

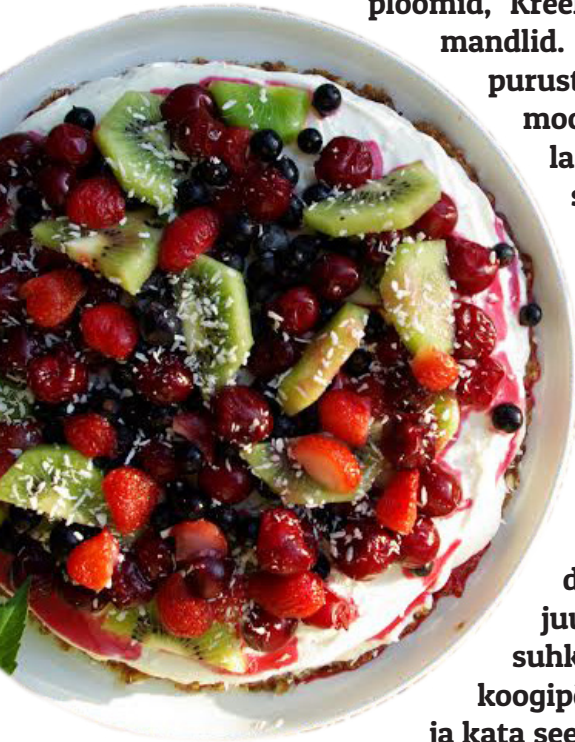
Sel aastal Miilangus uue rubriigina ilmunud Luulenurk on Kristel Zimmeri ja Nele Marie Tiidelepa praktilise töö raames.

Oma ideede ja eesmärkide avamiseks sõnavad nad: „Praktilise töö idee oli näha, kuidas ja millest mõtlevad treffneristid ning millisel viisil nad seda luulet väljendavad. Meie soovisime heita pilgu oma koolikaaslaste sisemusse ja jada seda koolilehe kaudu. Püüdsime luulet avaldades tuua koolilehte juurde natuke päris ehedaid mõtteid ja sõnu. Luule kaudu lootsime näidata õpilastele ja iseendale, millised on inimesed meie ümber ja millised mõtted meid elus saadavad. Täname kõiki luuletajaid ja muusasid!”

Meri sinine
Peksab väsinud kivi
Rannaks kiviseks

Lõputult aega
selle üle mõtlen ma
lõputut aega

Lõmaš Kama
HTG õpilane 2014-2017

Põhja jaoks purusta köögikombainis datlid, ploomid, Kreeka pähklid ja mandlid. Lisa vesi ja purusta veel, kuni moodustub ühtlane mass. Suru segu u. 25 cm läbimõõduga taldrikul laiali ning pane külmkappi. Kreemi jaoks vahusta vahukooring mikserda hulka toorjuust ja tuhksuhkur. Võta koogipõhi külmast ja kata see 1/3 kreemiga. Eraldi kausis seda omavahel must kohv ja Amoretto liköör. Kasta küpsised kohvisegu sisse ning lao nendest üks kiht koogile. Seejärel kata kogu kook ülejäänud kreemiga ning kaunista meelepäraste marjadega. Enne söömist lase koogil paar tundi külmas seista, et maitseid imenduksid.

TIRAMISU- JUUSTUKOOK

Tõeline suvehitt.

- 150g kivideta datleid
- 50g kuivatatud ploome

- peotäis Kreeka pähkleid
- peotäis mandleid
- 3/4dl vett

kate:

- 1tass musta kohvi
- 50 Amoretto
- 2dl vahukoort
- 200g toorjuustu
- 50g tuhksuhkrut
- 1pk Lady Fingers küpsiseid
- 400g marju, puuvilju

Lahusta suhkur keevas vees ning jahuta siis segu täielikult. Purusta köögikombainis põldmarjad, lisa jogurt, sidrunimahl, jahtunud suhkrusiirup ja püreesta ühtlaseks. Pane mass karbiga 6 tunniks sügavkülma, vahepeal võid sorbeti aeg-ajalt läbi segada ning siis edasi külmutada. Samas retseptis saab kasutada ka teisi marju, nt vaarikaid või maasikaid. Head maiustamist!

PÕLDMARJASORBETT

Parim kosutus palavalt päeval.

- 2dl suhkrut
- 2dl vett
- 400g külmutatud põldmarju
- 2spl maasikajogurtit
- 3spl sidrunimahla

50

Teie _____

Soovin Teile _____

Kallis direktor Ojaveer,
Teil soovin õnne eluteel,
et aastaid 50 tuleks veel!

Meie oma direktor Ott Ojaveer sai kümnendal juunil 50. aastaseks! Selle puhul saad talle kirjutada sünnipäevasoovid.

Lõika kaart joont mööda välja, kirjuta oma soov ja nimi, voldi kokku ja pane postkasti, mis asub valvuri akna juures!

Juuni 2015
Tartu
MIILANG

Meie oma direktor Ott Ojaveer sai kümnendal juunil 50. aastaseks!
Selle puhul saad talle kirjutada sünnipäevasoovid.

Lõika kaart joont mööda välja, kirjuta oma soov ja nimi, voldi
kokku ja pane postkasti, mis asub valvuri akna juures!